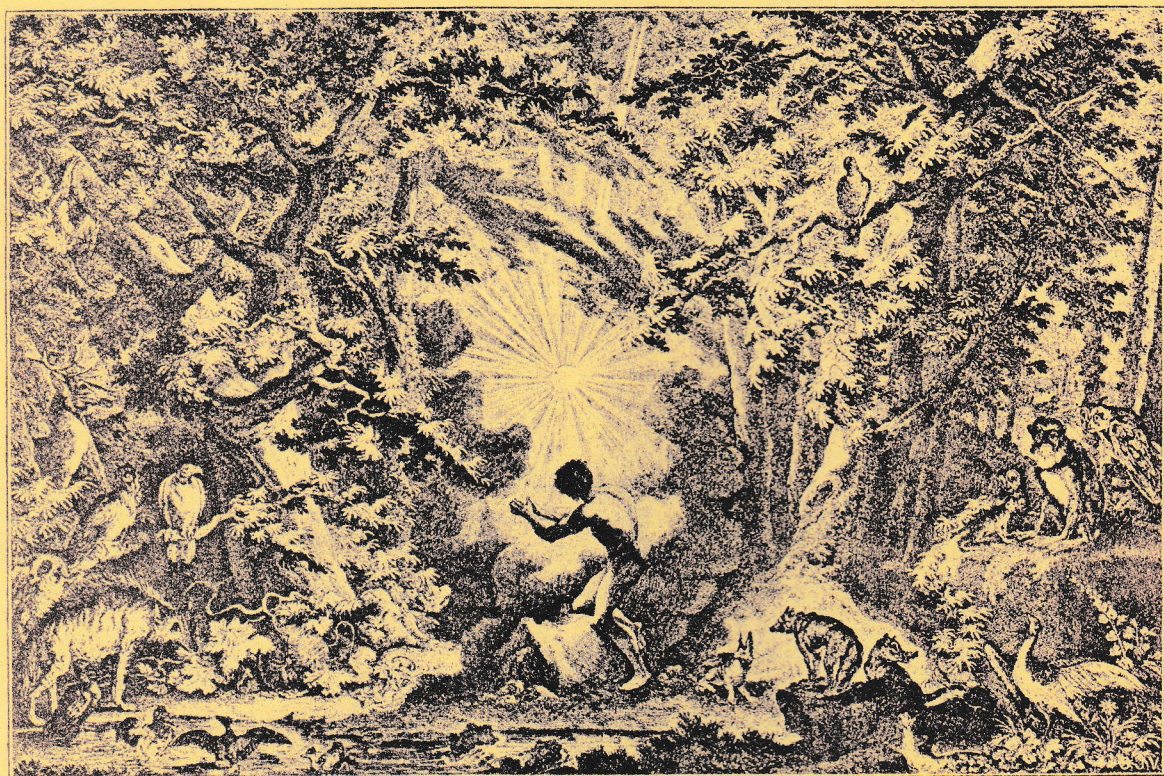

P
O
B
O
Ž
N
O
S

1982
broj

1

A Š A

T A I

A I R A

STVARANJE

SVITA

u 6 dnevi

6D

6D

1

2A

2

5

Keršand
N
all
si nedilni, i
ova
Thom
Oslop

Stapan
Sup
strom 12-416
Premisljavan
Pripr
L O moja
dase pred B
nazočnost i
II. Pohizis
od serca za
III. Izposi
Kristuša: Pri
sim Svetcem
budi Bogu ot
Navo št
sakom odsik
večne Jistin
načini tverd
griha se čuv
O Bog mo
Crkvi očito
verovanje pr
Bog, Stvorit
bom na plaš
štiga: ja ver
va peršonal
verujem uteš
verujem zad
hvalim da s
ubičem, da o
Bog mo n
semoguć ver
naime Jezuš
stalnost va
stva.
O Bog mo
nezkončane
sega, i se k
tebe nezkon
serca: ja n
pervo umrit
zvojum milo
prosim. Naip
žitku i smert

Kerščanzko Katholičanzki

N A U K

ali razlaganje
si nediljni, i svetačni Štenj' i Evangjelj
dva Deli.

.....

kreuz

Thomaša Jordán,
Oslopzko ga Farnika.

Stampano kot Karola Romwalter
Šoproni va Leti 1857.

stran: 612-616

Premišljavanje na saki dan tajedna.

Pripravljanje.

I. O moja Duša, zbudi va tebi na novo Veru, dase pred Bogom nahajaš. Postav se va Božju nazočnost i moli njega ponizno.

II. Ponizise pred tvojim Bogom, i prosi njega od serca za oproščenje.

III. Zprosi si Razvičenje od Boga zbog Jezusa Kristuša: Preporučise preblazenoj Divici Marii i sim Svetcem z-Angjelskim pozdravljenjem i Dika budi Bogu otcu etc.

Navo šti tiho i pazljivo premišljavanje. Po sakom odsiku premisli va njem zadržane vekovečne Jistine. Po dokonjanom premišljavanju načini tverdo naiperzimanje ovoga ali onoga griha se čuvat i moli pobožno sledeće:

O Bog moi, Ti neukanljiva Istina, kad si ti s. Crikvi očitoval, verujem ja se, ča ona meni na verovanje prepostavlja: ja verujem, dasi Ti moi Bog, Stvoritelj sega, ki pravične na veke z-Nebom na plaća i grišnike na veke va pakli kaštiga: ja verujem, da si Ti jedan va Bistvi i troi va peršonah, naimre Otac, Sin i Duh s.: ja verujem utelovljenje i smert Jezusa Kristuša: ja verujem zadnjič se, ča veruje s. Crikva. Ja tebi hvalim da si mene kerščanskoj Veri pozval, i ubićem, da oču va ovoi s. Veri živit i umrit. O Bog moi naslonjen nava ubećanja i kad si Ti semoguć veran i miloserdan, se uffam krez naime Jezusa Kristuša oproščenje moji grihov, stalnost va dobrom i veselje nebeskoga Kraljestva.

O Bog moi, pokidob dasi nezkončana dobrota, nezkončane ljubavi vridan, ljubim tebe zverhu sega, i se kajem za se moje grihe, zkimi sam tebe nezkončana dobrota zbantoval, od sega serca: ja nje oduravam i si najper zimljem, pervo umrit, neg tebe zgrihom zbantovat, ztvojum milošćum, za ku tebe sada i za seneg prosim. Naiper si zimljem s. Sakramente va žitku i smerti prijet.

Od odredjenja Človika.

I. Premisli duša moja, da je tebi Bog žitak dal, i tebe na svoi Kip stvoril. On je tebe prez tvoji zazluškov va s. Kerstu za svoje dite zel: on je tebe već neg jedan Otac ljubil i je tebe stvoril, da njemu va ovom žitku služiš i njega ljubiš, po ovom žitku pak žnjim va Nebi na veke veseliš. Ti tako nisi rodjen, niti ne živiš zato dabise veselil, jil pil, bogatstvo si spravljaj, nego si stvoren tvojega Boga ljubit njemu služit da se nigda zveličiš. Stvorena dugovanja je tebi Gospodin na hasnovanje dal, da ona tebi pomoru tvoje veliko odredjenje zadobit. O ja nesrični, ki sam na se drugo mislil, neg na moje odredjenje ne! O nebeski Otac, čini zbog ljubavi Jezusa Kristuša, da ja novi čisto sveti i tvojoj svetoj volji pristoini žitak počnem.

II. Premisli, da ćeš va smertnoi uri nemir dušnoga spoznanja ćutit, ako se tersil nisi Bogu služit. Ka bol, kad na koncu tvojega žitka upamet zameš, da tebi va onoi uri od sega bogatstva, dike zmožnosti kot i veselja ništ drugo neće ostat zvona malo praha. Strahom ćeš onda spoznat, da si za himbeno malo vridno dugovanje Božju milošću i zveličenje tvoje duše zgubil, da učinjeno zlo popraviti već nemoreš, i da tebi neće ostat tuliko vrimenta, na dobri put naizad se povernut. O zdvajanje! o muka! onda ćeš zpoznavat vridnost vrimenta, ali prekasno: onda ćeš otit ztvojum kervjum čas kupiti, ali nećeš moć. O žuhki dnevi za onoga, ki ni Bogu služil niti njega ljubil.

III. Premisli kako se ovo odredjenje zamudjuje. Človik misli bogatstvo si spravljat, dobro jist ter pit se razveselit. Bogu služiti svoju dušu od skvarenja očuvat nato ne misli. I ovako ide naiveći del kerščanov jiduć spivajuć va Pakal. O dabi premislili ča oće ovo reć: Pakal! človik nogo podnašaš, dase zkvariš, i ništ činit nećeš, dase zveličiš. Dvornik jednoga anglianskoga Kralja je rekal umirajuć: "Ja nesrični! tulik papir sam pohasnoval na pisanje pisanj mojega Gospodina, i nijedan arkuš na popisvanje moji grihov i dobru zpovid!" Philip III Kralj Španjolski, veli na smertnoi stelji: "O dabi bil Bogu va pustini služil, da nigdar nebi bil Kralj bil." Ali čemu ćedu onda ova stugivanja, ove tužbe služiti? K-još većemu zdvajanju! Učise ti, krez nesriću drugi podučen, marljivo se skerbit za tvoje dušno zveličenje, ako nećeš va ovo zdvajanje upast, i premisli dobro, da je ono, van zneto, ča Bogu za ljubav činiš, govoriš, misliš, se zgubljeno. Podvigni se zato! ar je doba tvoi žitak pobolšat. Ali oćeš još čekati? Oćeš morebit čekati doklen tebe uputi smertna ura pred vrato vekovečnosti, pred gutom Pakla, da već časa nimaš na pobolšanje tvojega žitka? O Bog moi! oprostim! Ja tebe ljubim zverhu sega. Kajem se da sam tebe zbantoval. O Maria moje uffanje, moli Jezusa zame!

Premišljavanje na Pandiljak.

Od velikosti našega odredjenja.

I. Premisli o človik, kuliko je na tom ležano, da tvoje veliko Oredjenje zadobeneš: na ovom je se ležano, ar ako je zadobeneš, očeš seneg blažen bit i sa dobra na duši i teli uživati: ake je pak nezadobeneš, ko ćeš dušu telo, Nebo Boga zgubit, ćeš na veke nesričan, na veke skvaren bit. Bogu služiti terse zveličiti, je tako posal si poslov, jedino potribno. Ne reci već moi Kerščan, sada oću meni živiti, na potljen Bogu i se uffam blažen postati. O kulike je ovo krivo uffanje va Pakal zapeljalo, ki su ovako govorili, sad su pak skvareni prez uffanja oslobodjenja. Ki zmed prokleti je otil sam skvaren postati? Ali Bog proklinja onoga, ki griši va uffanju oprošćenja: "proklet neka bude človik, ki va Uffanju griši." Veliš: ov grih ću još učiniti pak se spovidati. Ali ćeš ktomu i časa jimat? Do tebi daje poručanstvo da nećeš naglo po grihu umrit? Medtimga zgubiš Božju milošću: i ako onu već ne naideš? Bog svoju milošću daje onim, ki njega ljubuju, a ne onim, ki njega zanemer meću: Niti ne reci daje se jedno, jeli se zdvi grihov zpoviš ali ztri. Ne, kad je tebi Bog dva grihe oprostilo, tebi morebit tretoga već neće. Bog podnaša grišnika, ali nećega seneg podnašati: On će kaštigati po punoi meri grihov." Kad je mera puna, Bog već ne oprostio nego kaštiga zsmertjum i zotim, da on grišnike zaostavi, tako da on od griha k-grihu i zgrihi va pakal šetuje, ovo je kaštiga, ka je gorja od smerti. Pazi Brate dobro na ovo ča sada šteš. Doit će konac, darui se Bogu. Boi se, da je ovo zadnje upominanje, zkim tebe na pobolšanje poziva. Kako dugo si ti njega zbantoval: kako dugo on tebe podnašati? Derhći, da tebi Bog, ako još jednuč smertni grih učiniš tebi već oprostiti neće. Premisli, dase dela za tvoju dušu i vekovečnost: ova velika misal Vekovečnosti je noge ganula va kloštri i pustini živiti! O ja nevolni, ki sam krez tulike učinjene grihe moje serce uturobil, moju dušu naranil, Boga zgubil, Pakal

dobil! O Bog moi i Otac vežme ktebi ztvajom ljubavum.

II. Premisli o človik, kako se ov vekovečni posal od ljudi zamudjuje. Na se mislu, neg na to ne, svoju dušu od skvarenja očuvati. Za se drugo jimadu časa, neg za Boga ne. Reciti ditetu ovoga svita, da već puti s. Sakramente prime, da saki dan jedno kratko vrime moli, ko tebi oće odgovorit: da jima Sine rojake, gospodarstvo, i tako dost druge skerbi. I - Duše nimaš? Zanesise neg na tvoje bogatstvo, zovi tvoje Sine i rodjake, da tebi va uri smerti pomoru i tebe od Pakla odslobodu, kad zkvaren budeš. Neka mislit, da moreš Boga zsvitom, Nebo zgrihi ujedinat. Za svoju dušu se skerbit ni tako lahak posal, silu moreš činit, ako budeš otil nemertelnu korunu vekovečnosti zadobiti. Nogi kerščani su mislili, da ćedu kašnje Bogu služiti i još se zveličiti, i sad su va pakli. Ka nerazumnost, seneg na ono mislit, ča oće konac jimat, i tako malo na ono, ča je prez konca. O kerščan misli na tvoje grihe! Misli da ćeš morati va kratkom časi odavljen proit, proit va hižu vekovečnosti! O nesrični, ako samoga sebe krez grihe zkvarenju prik daješ! Premisli, da već onda ni zate uffanja kzveličenju.

III. Premisli o Kerščan, i reci: neg jednu dušu jimam, i ako ovu zgubim, ko je se zgubljeno: čabi meni hasnilo, akobi na škodu ove duše svit vas dobil? Dabi postal glasovit človik a dušu zgubil, ča bi mi hasnilo? Dabisi bogatstvo spravil, veliki častniki nastali tvoji Sini, tvoju dušu pak zgubil, čabi tebi hasnilo? Čaje hasnilo bogatstvo, veselje sim onim ki su na svitu živili, i sada su prah va grobi, njihove pak duše zdola va pakli? Ako je ada ova duša moja, i ja nju jednuč zgubim, na se veke zgubim, ko vindar nato moram mislit, da ju oslobodim.

O Bog moi obšanjen (*skrušeno*) valujem, da sam dosidob živil kot jedan slipac, se daleko od tebe odlučil, i nis mislil nato moju jedinu dušu od skvarenja očuvati! Oslobodi ti mene o Otac zbog Jezusa Kristusa: ja oću se rado zgubit, ako neg tebe moi Bog nezgubim! O Maria, moje uffanje, pomoz mi krez tvoje Zagovore.

6

K R A T A K
P R E G L É D S T A R O G A
Z A K O N A
A L I T I

H A S N O V I T I N A U K I Z I B R A N I
Z I Z S V E T O G A P I S M A S T A R O G A
T E Š T A M E N T A
P E R V I D Ě L

Š T A M P A N O S O P R O N I L E T I 1 8 2 4

Slubovoljni Spravitelj, Presički Farnik. (Jožef FICKO, od ugarskih slov pre-
pisao Anton Šatović)

2. §. O d v é r n i , i n e v é r n i A n d j e l o v .

Kot je zgora povidano, Bog je prvi dan Nebo, to je ono blaženo prebivališče Vekovečnosti stvoril. Ali da ov blaženi Stan prez stanovnikov ne bude, je Bog devet redov nebeski Duhov (Andjelov) stvoril, ki va svétom pismi več verstna jiména jimaju: naimre Cherubini, Serafini, Thronuši, Gospostva, Oblasti, Ja - kosti, Zmožnosti, Andjeli Archandjeli. Ovi Nebéski Duhi bar su si od Boga z-obilnum milošćum nadiljeni bili, još niti su bili negrišljivi, niti jesu si va milošći stálni ostali. I bar je veći děl zmed nji Bogu veran ostal, tako se je vindar nai lipši Andjel Lucifer proti Bogu podignul . - Uzrok ovoga podizenja, kot jedni Svéti Otcu uču, je bil: ar je Lucifer zavidil človiku vekovečno blaženstvo, na ko je človika rědjenoga znal. Drugi Svéti Otcu velu: da je Lucifer ravno tako va Bogu, kot va jednom zercali z-človikom postajenje Sina božjega (Jezuša) zagledal. Kot človik va zercali svoj kip, ali ono ča je okolu njega, vidi, Kratil je njemu kot človiku klanjanje. Zopet drugi Svéti Otcu velu, da videć Lucifer nigdašnje ponizenje Sina božjega, je poželjil Bogu spodoban biti. - Bar se ki z-med ovi uzrokov zame, sakim je zaslužil z-simi, ki su se k-njemu pridružili z-Neba va pakal odsudjen biti, i va vekovečne Kaštige se hititi, kadi zasluženu Kaštigu terpi, i se vike terpit oće. Va ovo nesrično mésto, Kamo su neverni Andjeli odsudjeni, ote po smerti si nepobožni doiti, i tako kot ki zasluži, ki več, ki manje kaštigan biti. - Zonoga nezričnoga mésta, se nète nigdar odsloboditi , nego vekovečne Kaštige se vike terpiti. Kako dugo su pak Andjeli va Nebi prebivali, toga nam Svéto pismo ne poviđa, zato od toga ništer stalnoga pisati ne - moremo.

3.5
 Kot
 ko
 stav
 jisti
 one
 Par
 zan
 go
 je B
 dan
 ča
 San
 zil,
 boja
 Bog
 pojil
 se n
 i od

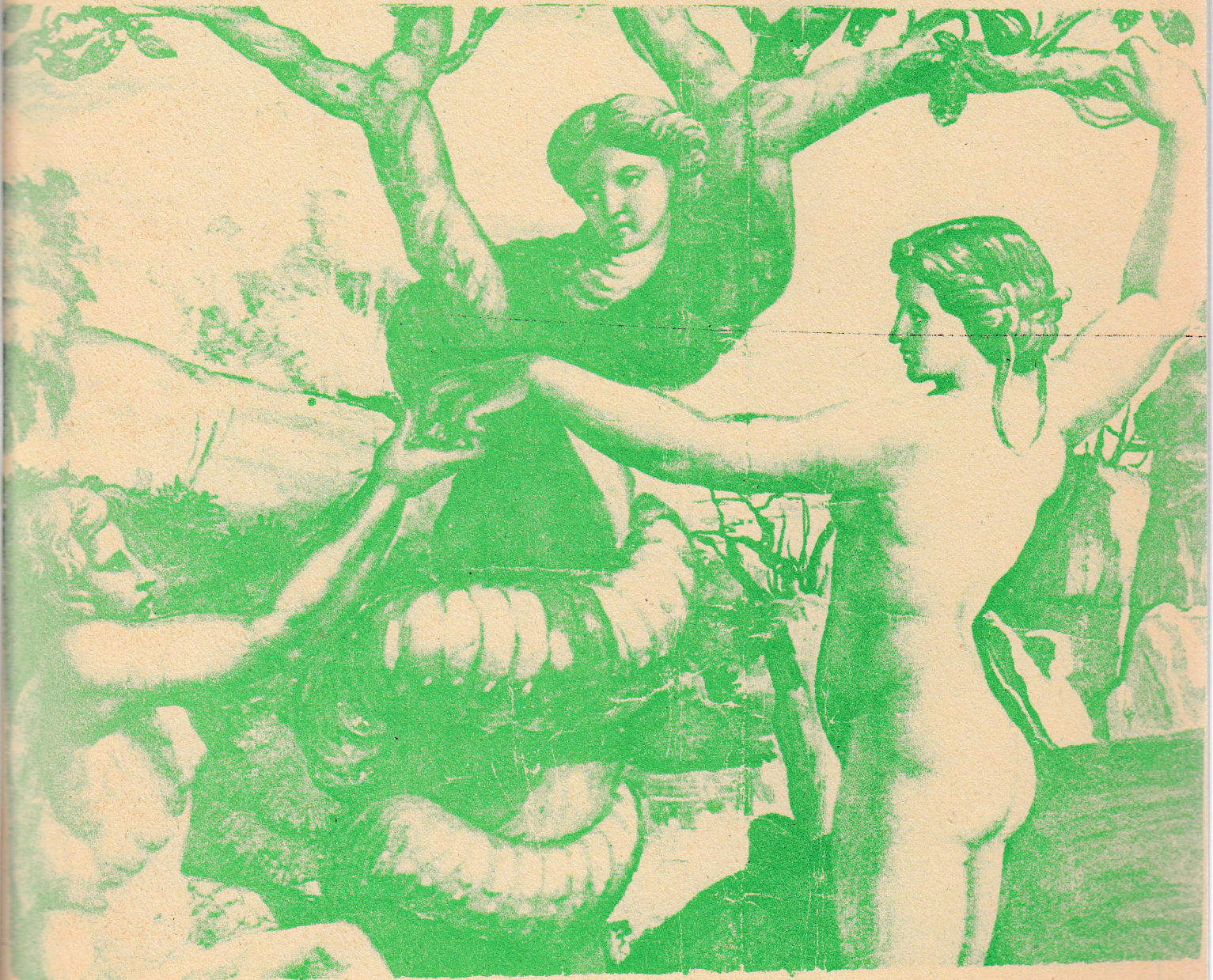
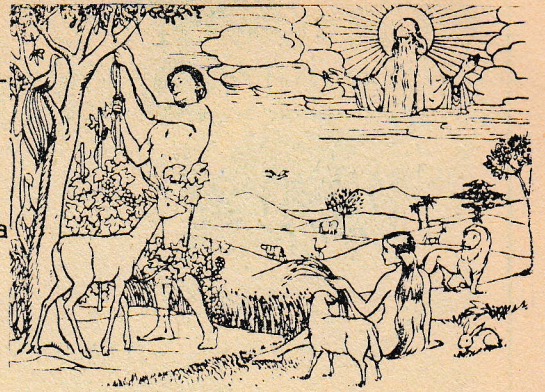
Bar je gizdost, bar je zavidnost bila, zbog ke je Lucifer z-Neba va pakal od-sudjen bil, tako se jimamo učiti, da poniznoga, i dobrotivnoga Serca budemo . Ki se ponizi, veli sam Jezuš, oče zvišen biti, a ki se zviši, oče se poniziti , kot je Bog Lucifera ponizil. - Ako je Lucifer z-obilnošćum božje milošće na - kinčen zabludil, kako očemo mi z-mlahavošćum ukrojeni moč stat? Zato nepre - stalno Boga jimamo prosit, da nas On grihov čuva, i Svojum milošćum podpira. - Ako je Bog jedan grih Lucifera, i nevěrni Andjelov z-vekovečnim ognjem Kaštigal, česa se mi grišniki nadijat jimamo, ki Boga krez jedan dan večkrat zbantujemo? Zato se učimo ztoga grihov se čuvati, ar kot sveti Gregorius Papa veli: Blažen je on, ki se po ljutzki nesriča svojoj pogibeli ugibat uči.

3.5. Grih Adama ter Eve

Kot je Bog Andjele za stanovnike Neba odrédil, tako je Adama, ter Evu za gospodarja na zemlji postavil, i doslobodil od sakoga Driva va Paradižomi jisti, neg drivo žitka i znanosti dobra i zla je njim prepovidal. Blaženo je Adam z-Evum jedan čas va Paradižomi živil, sam Bog je z-njimi dragoljubno zahajal, nje kot svoju ditcu ljubil z'-njimi večkrat govoril, nisu znali, ča je žalost ali nevolja. Zatim je Eva jednodob va Paradižomi k-onomu prepovi - danomu drivu došla, zagledala, da je sad onoga driva kruto lip, pokidob se kača na drivi javila, i Evu pitala, zač ne jite zovoga driva? Je Eva odgovorila : Sam Bog nam je z'-ovoga driva jisti prepovidal, ter se je nam smertjum pogrozil, ako se pouffamo od njega kušati. Odgovorila je pak nato kača: Nimate se bojati, zna Bog, da ki dan od ovoga driva jili budete, se ote vaši Oči odpriti, Bogu spodobni biti, dobro, i zlo znati. Dala se je Eva nagovorit, odkinula, i pojila je, i mužu svojemu je od onoga dala, ki je zel od nje i jil. Ali veljen su se njihovi oči odperli, spoznali su, da su božju prepovid prekeršili, prestrašili i od srama pod jedno drivo se skrili.

Zat
nu
lo,
ten
jedn
jet
šno
va v
viti,
od o
neg
trav
dnje
ober
radi
stav
di S

Zatimtoga je Bog došal va Paradižom, i Adama zval, ki je veljen krivicu na ženu zlagal, ku je Eva na kaču metala, ali z-ovim spričanjem njim ni pomoreno bilo. Bog je sakomu zasluženu kaštigu odredil. Kači naimre: da po zemlji puzi, ter se zemljum hrani. Mimo toga se je Bog kači pogrozil, da se oče nigda od jedné ženske glave (Marie) jedan (Jezuš) roditi, ki oče glavu kače poterti: to je: obečal je Bog nigda poslati svojega Sina Jezuša svitu Spasitelja, ki oče grišno Adama koleno z-Bogom pomiriti. - Evi je Bog za Kaštigu odredil, da oče va vnogi nevoljah živiti, svoju dítcu va boleznosti roditi, i pod oblačćum muža živiti. - Adamu je zatim Bog rekal: Pokidob si posluhnul nič tvoje ženě i jil si od driva, kó sam ja tebi prepovidal, neka zemlja va tvojem deli prokleta bude, neg po trudnom deli očeš z'-nje jimat živiti, ternje, ter kupinje oče tebi roditi, travu zemlje očeš užiti, va poti svojega obraza očeš iz zemlje kruh jisti, K-zadhjemu očeš va zemlju, z-ké si Stvoren, poiti, ar prah si, i na prah se očeš obrnuti. - Onda je njě Bog z-Kožnum pratežum opravil, hitil je nje van z-Paradižoma, i počel je Adam zemlju delat. Ali ni otil Bog Adama prez batrenja ostavit, obečal je njemu nigda Spasitelja (Messiaša) poslati, va kom ote si Narodi Svita blagoslovni biti.

4. §. Kain ter Abel. Sini Adama.
Obćinski Potop.

Zatim je Bog Adama zvona Paradižoma z-ditcum blagoslovil. Zmed čuda ditce, ku je jimal, su neg tri Adama sini va svetom Pismi jimenovani. Kain je pervo rodjeni Sin Adama ločestoga, Abel milostivnoga Serca človik bil. Ovi dva su niki dan od onoga, z-čim je nje Bog po trudnom deli blagoslovil, Bogu aldovali, Kain je naimre od žita, Abel od Ovac Bogu dare nosil, ugledal se je pak Bog

na dar Abela, ali dar Kaina je zavergal. Zavidil je zato Kain Abelu božju milošču, zval je svojega brata Abela na polje, ter je njega ondi umoril. Ali ni njemu to prez kaštige ostalo, kerv Abela je k-Bogu za fantenje vikala, i uslišil je Bog Abela. Po vrimeni je Kaina pravi njegov nuuk Lamech ustriljil va lozi, štijajući da je nima stvar. Tako se naimre kerv onoga prolje, ki kerv proljiva.

- 11 -

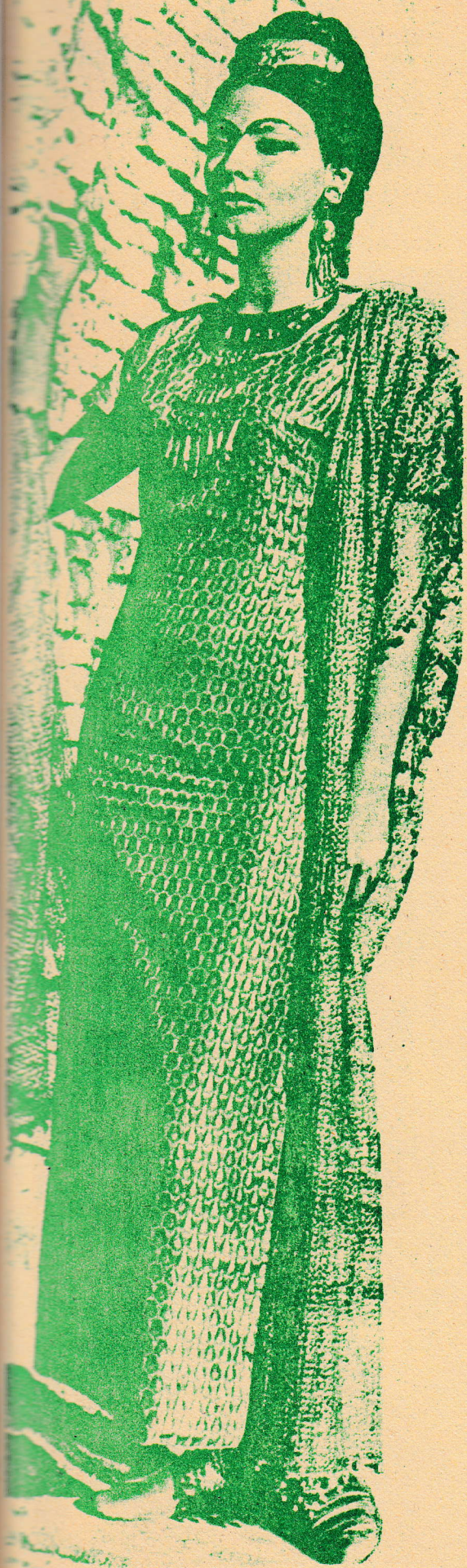

Ali mésto Ab ela je Bog dal Adamu drugoga Sina va stov i tridesetom leti ži - tka svojega jimenom Seth. Od ovoga pobožnoga Seta su se pored rodili Boga bojeći Muži. Adam je pak, kad je devet stov i tridésset let živil, a Eva, kad je devet stov četerdeset let stara bila, i za grih, koga su Kolenu svojemu za jer - binstvo ostavili, se spokorili, su va božjoj milošči pomerli, i va zemlju z-ké su znéti, se naizad položili. Z-pobožnoga Seta Kolena se je rodil Henoah. Ov je stalno Boga pred očima jimal, i njemu verno služil: zato je Bog njega živoga z- ovoga svita odhel, i va Paradižomi ustanovitol. Ov Henoah oče z-Eliašom doiti, kot sveti Oci uču, pred sudnjim dnevom, počverstiti Keršćenike i va progonstvi Antikristuša rassetoga Jezusa glasiti, da se pravo verniki ne zmutu, i va never - nost ne upadu. Po vrimenu su se pobožna ditca, i nuuki Seta z-ditcum, i z nuuki nepobožnoga Kaina skupa ženila. Z-nepobožnoga Kolena su se nepobožna ditca rodila, ka su se z-Boga zabila, se, čagod je njim télo, i kerv svitovala , prez strāha sledovala, tako, da je Bog grišni Narod zizma skončati odrédil. (12)

-
ga
je
er-
su
v je
a z-
iti,
stvi
ver-
na
a,
(12)

- Medtimga je pobožan Noë Matusalema nuuk milost pri Bogu našal, ar je znal i med grišni-ki svéto živiti, i grihov se čuvati. - Njemu je Bog zapovidal jednu veliko Plav, to je bárku načiniti, onu od zgor pokriti, va ku je on svojum ženum, i njegovi tri Sini svojimi ženami jimal poiti, ti, mimo toga jedan par sake pitome, i divlje stvari, kot i zmed tic sake féle jedan par. Ču - dna su božja dela! Noë nise jimal skerbiti, kako oće tulike divlje stvari poloviti, ter va Plav spraviti neg vrata je odperl, i Bog je sakorjačke Stvari nagnal, ké su prez Straha va Plav išle, ter jedna drugoj nisu naškodile. I za hranu sakoi Stvari je na božju Zapovid Noë skerbiti jimal, i va plav pripraviti. Tako skerbi Bog zonimi, ké on ljubi. On je z-pobožnim Noë zahajal, kot svojimdobrim Prételjom. Povidal je njemu, ča si je činiti naiper zél, on je njega učil, ča jima činiti, da se va občinskoj nevolji z-drugimi né pogubi. O do se neće tako tersit dobro ljubiti, činiti, pokidob krez ono božji Prételji postat moremo!

Kot je Bog zapovidal, tako je Noe učinil.

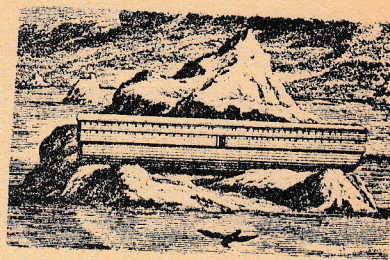
Jedno jezero, šest stov, petdeset i šesto leto od početka svita je on vodeni potop došal. Odperl je Bog žlibi Nebeske, Noe je ženum, i sini njegovi svojimi ženami, i sake fele stvari su va plavi bile, počela je kruto velika godina krez četrdeset dan, i noći neprestalno curit, i tako su vode, po sem svitu narasle, da su su zemlju pokrile, još zverhu nai viši brigov je voda petnaist lakat višjabila. Do bi znal onu nevolju, on strah, ono vikanje popisati, ku je onda grišnoga Adama rod doživil? Strošilo se je sako telo, ko je na zemlji živilo, sam Noe, i ki su z' njim va plavi bili, su va žitku ostali. - Tako strašno Bog grih kaštiga! O da se saki božji kaštig prestraši! Zbog praznosti, lakomnosti, i nepravičnosti je višnji Bog ov svit z-občinskim Potopom kaštigal, čuvaimo se tako ovi odurni grihov!

Vode su pak po soi zemlji stov i petdeset dan stale. - 14 -

Onda se je na božje poveljenje suh veter nadvignul, vode su se posušile, plav je pak va sédmom miseci na brigu Armenie postala. Sédmi dan po postajanju plave Noë jednoga gavrana je pustil van, ki nise naizad povernul. Čekal je zato još sedam dan, i pustil je van goluba, ki je zelenu šibicu od uljevoga driva va kljuni donesal. Razumil je z-toga Noë, da su se vode po zemlji posušile, zato je z-plavi van došal on, i ki su z'njim bili, kot i saka stvar, ka se je va plavi nahajala.

- 15 -

- 16 -

Noë je pak na onom mestu Oltar načinil, i hvalu davni aldov je Bogu prinéshal od si čisti stvari, i tic, ké su va plavi bile, ki aldov se je Bogu tako dopal , da je obečal svit z občinskim vodenim potopom nigdar več kaštigati: tomu obečanju na vekovéčni spominak je od Boga Kanica (Pasac) postavan. Kadagod tako toga na Nebi zagledate, stoga se spomente, da je Bog nigda grišni svit z-občinskim vodenim potopom kaštigal. Spomenite se, da je grišni svit zbog griha va onu veliku kaštigu dospil, z-toga pak to van znét jimate, kako se griha čuvat morate.

Za tim su se nuuki, i Oduuki pobož noga Noé uméstili, i počeli su zemlju délat, vinograde gajit, i povekšavali su se. Ali pervo, neg su se po soi zemlji razašli, su uzidali jedan Varoš, i va njem jedan kruto visok turam, (Babylonski). Onda je Bog njihove jezike pobludil, da jedan drugoga nisu razumili, i zato su silovani bili zidanje ostaviti. Pobožan Noé je pak po občinskom potopi još tri stov i petdesét lét živil. Ali nuuki, i Oduuki njegovi su neg vréda zabil, kako je Bog nigda grišni svit kaštigal, ostavili su Boga, i sami sebi su zlate, sreberne, želézne, i drivene Boge načinili, i nje molili. Neg va Rodbinstvi Sem, nai mlajega, ali nai pobožnijega sina Noé se je jedno pobožno koleno našlo, ko je Boga poznalo, njemu služilo, iz ovoga pobožnoga kolena se je rodil Abraham.

- 18 -

5. §. O d A b r a h a m a , t e r I s a a c a .

Abraham od pobožni Starji med Pogani rodjen, je od Boga zibran bil, da se va njegovom pokolénju prava znanost božja zobderži. On je na božju zapovid iz Chaldee va zemlju Kanan došal, kadí je njemu Bog obiljé sakorjački blagoslovov obečal, ako njemu stalno služil bude..

Osebuino je njemu krez Boga obečano postalo, da njegova stara žena Sara oče Sina poroditi, va kom ote si Narodí svita blagoslovni biti, to je, da se z-njegovoga pokolénja oče roditi obečani Messiaš svita. I bar je Sa ra jur devet desét lét žitka svojega brojila, je vindar, kot je njim Bog obečal, Izaaca porodila, koga je Ab raham Otac na božju zapovid po narodénju osmi dan na muškom Kotrigrí obrizal, ar ovo obrizovanje je vainsko zlamenje pogodbe bilo ku je Bog z-Abrahamom učinil i správil.

Zmed jezero bogati Otac, bi se Kumai našal, ki se jedinoga Sina nebi kratil dati: va velikom se je tako Abraham krez Boga skušaval, i veran nahajal, zato je Bog njemu rekal: velika oče plača tvoja biti. Učimo se ovde Bogu va sém poslušni biti, uzroke, zač ča zapovida, ne zvidjevati, nego verno, i ra - do njegove zapovidi obveršavati. - Ov Aldov Abrahama je zlamenoval on al - dov, koga je po časi Jezuš na brigu Kalvarie obveršil. Izaac je bil kip Sina božjega Jezuša. Ar kot je Izaac sam na rameni nosil derva na aldov, i on sam je bil aldov, tako je Jezuš nigda na on isti brig Križno drivo nosil, ter se je Višnjemu Otcu aldoval, i grihe svita odnel.

Va dnévi Abrahama se je stalo, da su jednuč k-njemu došli tri Andjeli, kot Putniki, ké je Abraham z-dostoinim pošénjem va svoi stan prijel, i podvoril. Ovi Andjeli su njemu povídali, da se Sodoma, Gomorha, i još tri drugi Varoši ote prosésti, ar su prevernuli naturalski réd, ter su proti šéstoí božjoi zapovídi pregríšili, i k-svoje spole peršonom prilošili. Pomolil se je za nje Abraham, ali pokidop se va peti Varoši još nit deset pravični ni našlo, je oganj smolom, i sumporom z-Neba upal, i čétre grišne varošé strošil. Nisu se pak neg krez nebéski oganj ovi varoší strošili, nego još i mésto jese prosélo, i nastalo je na mésti varošév jedno vonjavo Jezero ali mlaka, ka do denašnjega dnéva stoji, ter se mertvo Morje zove, arva onoi vodi nédna vodéna stvar živit nemore, i još do denašnjega dnéva vonjba nečistoga griha iz njé kadi, tako, da ako ka tica prik leti, od vonjbe va vodu upade, i pogine. -23-

Uputite se Kerščeniki! Ter nečist grih odurite! Ča se pred ljudi učinit bojite, ali sramujete, ono se strašite, bar se sami učiniti, ar Bog vas vidi. Strašna kaštiga po smerti na takove čeka. Va žitki od pošténja, i nogoputi od zdravlja odpitani tužni žitak živu, Bogu, i ljudem odurni jesu. Bar je pak pet grišni varošev bilo; ki bi se bili jimali prosésti, tako su se vinder neg četiri proseli, ar péti Varoš jimenom Segor je na pomolénje pobožnoga Loth Abrahama Bratovljevoga Sina milost našal, va koga je ov isti Loth iz Sodome stanovat išal. - Upamet ovde zamite, ča ne premore moljba jednoga pobožnoga Boga boječega človika! Neg jedini Boga bojeći človik je va jednoj Občini velik kinč, ar kot svéto Pismo veli: Ako budu va varoši tri pobožni, kot je bil Noé, Daniel, ter Job oni ote med grišniki očuvani postati, k-tomu još i drugim zbog nji milost od Boga skazana biti.

Zatim tuga je umerla Sara žena Abrahama va stov i dvašet sedmom leti svoje starosti, i zakopal je nju Abraham. I preskerbil je svojemu sinu Izaacu va četrdesetom leti njegove starosti jednu pošenu, delovnu, i Boga bojeću Divoiku jimenom Rebecca. Tako jimaju Starji svoji ditci pošene, delovne, i Boga bojeće Druge preskerbiti, lipota uvene, bogatstvo se rasprudi, ali pošeno jime, i delovne ruke do smerti ostaju. Zatim je i Abraham, kad je stov sedamdeset pet lét žitka spunil, va Gospodinu zaspal, i zakopan je postal krez Izaaca sina svojega uz svoju ženu Saru.

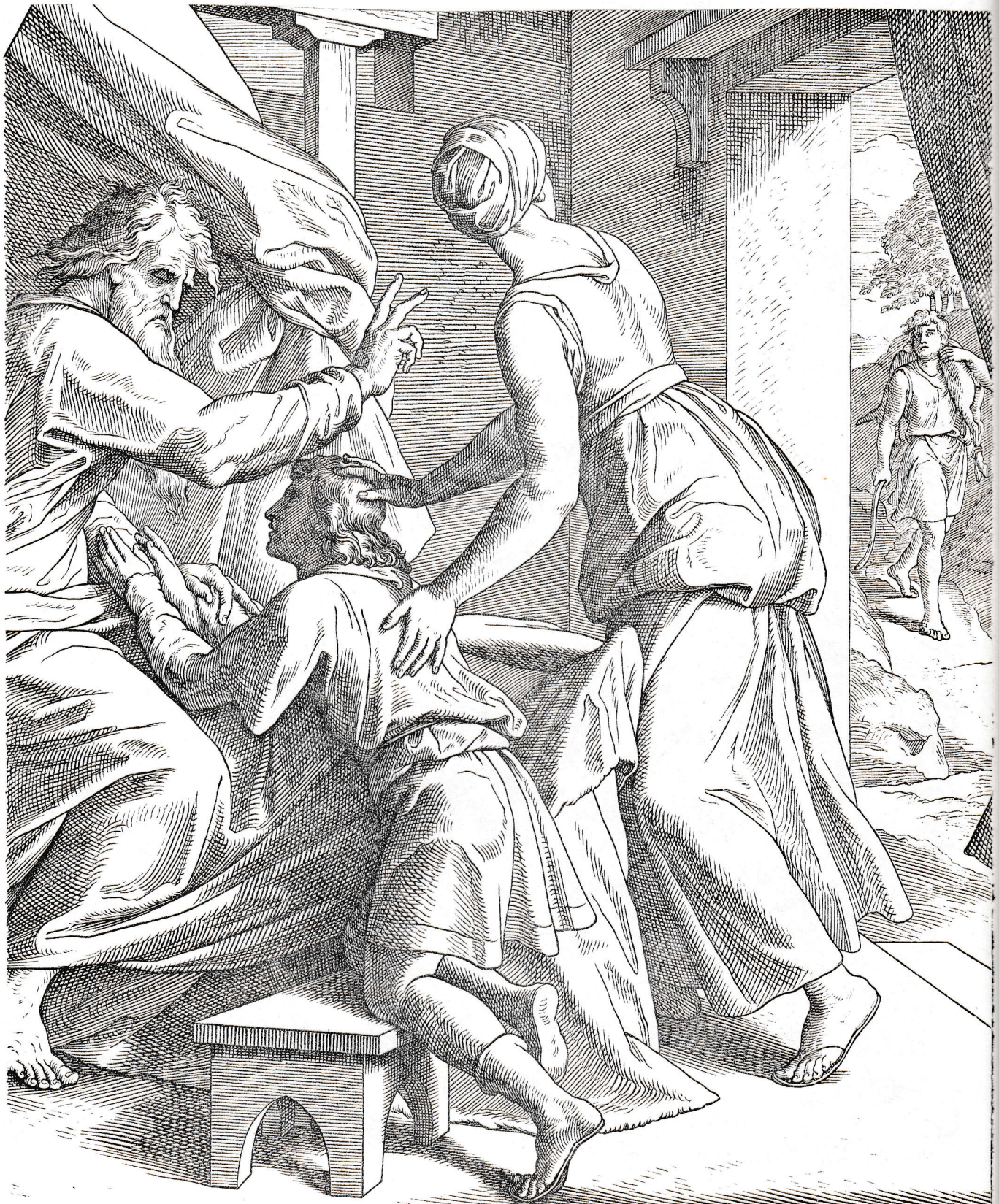

- Bog je pak blagoslovil Izaaca va sem njegovom Gospodarstvu, i jimal je vnoge sluge, blago, stalno zdravlje, i va jednom porodu je Bog njega, i Rebeccu zdvimi sini uveselil, i obečal je njemu Bog, kot Abrahamu, da ote va njem blagoslovni biti si narodi svita, ké riči tuliko zlamenuju, da je Bog Abrahamu ter Izaacu obečal, da se oče z-njegovoga pokolenja naroditi obečani Messiaš, ali Spasitelj Svita Jezuš Kristuš.

Dva sine je Rebecca Izaacu va jednom porodu porodila, prvi se je zval Ezau drugi Jacob. - Zmed ovi dvi je Jacob od Boga zbran bilva kom su se si narodi svita morali blagosloviti, zato je Izaac njega z-očinskim blagoslovom nadilil njega za Gospodina brata svojega postavil. Ali Ezau se je zato na Jacoba kruto raserdil, i jiskal je priliku njega umoriti. Na svitovanje svoje Matere Rebecca se je Jacob Ezavu ukrénul i prošal je va tuji Orsag k-svojemu Ujcu Labanu va Mezopotamiju, ar Rebecca je od onud rodjena bila. - Učimo se ovde o nim, ki proti nam kakovo tešćanje jimaju ne se hudobno pod stojiti, nego ako je moguće njim se ukrénuti, dokljen se va nji jad utiši. -

Kad
pod
va,
Neba
sood
sood
dati,
blago
sagd
demo
žimo
ki je
l bla
cum
stvi,
je vn
oslic

Kad je Jacob putoval je njega jedan dan noć na polji zastignula, i silovan je bil pod vedrim Nebom prespati. Ali bar je on spal. Bog je zverhu njega virosto - val, i njega va snu ubatril. - Vidil je naimre v-noći va snu jedne od zemlje do Neba stojeće škale, zagledal je Andjele božje po nji gori ter do li hoditi, i Go - spodina Boga na škale naslonujućega je čul sebi ovako govoréćega: Ja sam Go - spodin Bog Otca tvojega Abrahama, ter Izaaca, zemlju na koi spiš, oću tebi dati, i tvojemu kolenu, nuuki tvoji ote biti, kot prah na zemlji, i va tebi se ote blagosloviti si Narodi svita. - Ovo pripetenje nas uči, da je Bog sagdér zoči , sagdér znami. Andjeli njegovi sagdér zverhu nas virostuju, zato, bar kamo doi - demo, se bojat nimamo. Sam Bog zverhu nas virostuje, ako njemu stalno slu - žimo, i njega se bojimo.

Došal je tako Jacob srično k-Labanu, svojemu Ujcu, ki je njega tako poljubil, da je svoje dve kćere po časi njemu za žene prepustil. I blagoslovil je Bog Labana zbog Jacoba. Ali i Jacoba je Bog poljubil, i z-dit - cum blagoslovil, ar Lia ter Rachel su dvanaist sinov porodile. I va gospodar - stvi, ko je njemu Laban Ujac, i Tast prepustil, je kruto blagoslovan bil, jimal je vnoge ovce, koze, drugo blago, vnoge sluge, i službenice, z-kamilami, i z - oslicami.

31

Celi dvajset lét je Jacob kod Ujca bil. Onda je kruto želil svojega jur staroga Otca Izaaca viditi, i spravil se je sum družnum, ženami, i z-ditcum, sim blagom i čagod je jimal, ter je va zemlju Kanan došal. Kumai je to njegov brat Ezau začul, spravil je se svoje sluge va broji četira stov, i pun staroga ja - da je pred brata Jacoba došal. - Ali Bog, ki serca lada, je serce serditoga Ezau tako uméknul, da kad je Jacoba zagledal, 'lje k njemu skočil, k-sercu je njega stiskal, kuševal, i od veselja se je plakal. I tako su se dva brati med ki se je vezalo kervne ljubavi zbog jerbinstva razvezalo, lipo ujedinali.

za ovi dvi brati példu jimamo, ku nasledovat moramo. Bar se z-Rodjaki za jer-
binstvo povadimo, još se nazadnje udobrovoljiti moramo. Mislimo, da goli jesmo
na svit prišli, i svita idući ništ nećemo sobum odnésti, i sam Bog more znati, či-
je oće na zadnje ono biti, ča jesmo z-trudom spravili, i z-strahom čuvali. -Pre-
već skerbit, da po našoi smerti našoi ditci ča ostavimo, je velika mlahavost, Ar
ali su naša ditca dobra, ali su zla. Ako su dobra ditca, Bog ki tice nebéske
prani, oće delo njihovi ruk blagosloviti, i tako ote jimat, ob čém živit. Ako su
zla, i neskerbna ditca, nisu vridna, da se njim ča ostavi. Ar dabi ono još več
silo, još ote dospit ono potrošit, i vnoga ditca uz veliko jerbinstvo Kadagod neg
vréda siromaška postanu. - Po časi je Jacob od Boga zapovid prijel, da si ji-
me premieni, ter se Izraél zové, zato se do denaš-njega dnéva Židovi z-drugim
imenom Izraélci jimenuju. I obećal je Bog Jacobu i po drugiput obilje sakorjački
blagoslovov, med drugi: Da se z-njegovoga kolena Kralji ote roditi. Umerl je
zak Izaak va stov osamdesetom leti Starosti svoje, i zakopali su njega Ezau, ter
Jacob Sini njegovi.

-33-

